ROZSUDEK SOUDU

ze dne 20. března 2013

ve věci E-3/12

Norský stát, zastoupený ministerstvem práce, v. Stig Arne Jonsson

(Nařízení (EHS) č. 1408/71 – sociální zabezpečení migrujících pracovníků – dávky v nezaměstnanosti – pobyt na území jiného státu EHP – podmínka skutečné přítomnosti ve státě posledního zaměstnání za účelem nároku na dávky v nezaměstnanosti)

(2013/C 277/07)

Ve věci E-3/12 Norský stát, zastoupený ministerstvem práce, v. Stig Arne Jonsson – ŽÁDOST k Soudu podle článku 34 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora podaná odvolacím soudem *Borgarting lagmannsrett* týkající se pravidel pro volný pohyb pracovníků v Evropském hospodářském prostoru, Soud ve složení Per Christiansen (pověřený předseda), Páll Hreinsson (soudce zpravodaj) a Martin Ospelt (soudce *ad hoc*) vynesl dne 20. března 2013 rozsudek, jehož výrok zní:

1) Ustanovení čl. 71 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení (EHS) č. 1408/71 vylučuje jakékoliv ustanovení vnitrostátních právních předpisů, podle něhož je nárok na vyplácení dávek v nezaměstnanosti podmíněno skutečnou přítomností v dotčeném státě EHP. Takové ustanovení nelze použít v případě osob, o nichž pojednává čl. 71 odst. 1 písm. b) bod i) uvedeného nařízení.

   a) Pro odpověď na tuto otázku není relevantní, zda nezaměstnaná osoba žije v zemi nacházející se blízko státu, v němž naposledy pracovala.

   b) Kromě toho za okolností, jakými jsou okolnosti žalovaného v původním řízení, nemá na uplatnění ustanovení čl. 71 odst. 1 písm. b) bodu i) skutečnost, že se nezaměstnaná osoba zaregistruje jako uchazeč o zaměstnání a požádá o dávky v nezaměstnanosti ve státě, v němž má bydliště, žádný vliv.